ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **150**

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Διὰ τὸ ἐσωτερικόν:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ..... Δρ. 300
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως ..... » 200
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 150
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 200

Διὰ τὸ ἐξωτερικόν:

Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως..... » 600
Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίως..... » 400
Διὰ τὸ Παράρτημα μόνον ἐτησίως ..... » 300
Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..... » 400

Διὰ δημοσιεύσεις δικαστικῶν πράξεων κλπ. ὁ στίχος Δρ. 2.50
Διὰ καταστατικὰ κλπ. κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης » 180.—
Ἡ τιμὴ ἑκάστου ἡμερησίου φύλλου ..... » 3.—
Ἑκάστου δὲ φύλλου Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν » 4.—

Ἡ συνδρομὴ ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους καὶ εἶνε προπληρωτέα.

Αἱ πληρωμαὶ διὰ συνδρομὰς καὶ δημοσιεύσεις ἐνεργοῦνται εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, προσαγομένου κατόπιν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον τοῦ οἰκείου διπλοτύπου πληρωμῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5451. Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414. 1
Νόμος 5452. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282 «περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων. 2
Νόμος 5453. Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου. 3
Νόμος 5454. Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας. 4
Νόμος 5456. Περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως ζητημάτων Δημοσίου Χρέους. 5
Νόμος 5467. Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου». 6

Διατάγματα

Περὶ αὐξήσεως ταχυδρ. τελῶν. 7

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414.

Νόμος 5451

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν νόμων 987 καὶ 1414 εἶναι ὅτι διέπουσιν οὗτοι καὶ τὰς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 987.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(2)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 5282 «περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων».

Νόμος 5452

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5282 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

Ἀπαιτήσεις εἰς χρυσὸν ἐν γένει, Ἑλλήνων ὑπηκόων ἢ προσώπων ἐγκατεστημένων ἐν Ἑλλάδι, ἠσφαλισμέναι διὰ δικαιώματος ὑποθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν: 1) περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1923, 2) περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς διατάξεών τινων τῆς Συνθήκης εἰρήνης τῆς Λωζάννης καὶ τῆς προσηρτημένης τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926 καὶ 3) περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν

πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 10ης Ἰουνίου 1930, μὴ ἐξοφληθεῖσαι ἄλλως μέχρι σήμερον, ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῶν αὐτῶν προσώπων πηγάζουσαι ἐκ γενομένων ἔναντι τοῦ τιμήματος καταβολῶν δυνάμει προσυμφώνων ἀγοραπωλησίας ἀγροτικῶν ἀκινήτων (τσιφλικίων) ἄτινα περιῆλθον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν ὡς ἄνω μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν, ἠσφαλισμέναι δὲ ἐπίσης διὰ δικαιώματος ὑποθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τούτων καὶ ἂν αἱ ἀπαιτήσεις αὗται συνήφθησαν εἰς ξένον νόμισμα, μὴ ἐξοφληθεῖσαι ἄλλως μέχρι σήμερον, ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀρ. 5 τοῦ νόμου 5282 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

«Ὡσαύτως ἐξομοιοῦνται πρὸς ἐνυποθήκους δανειστὰς χωρὶς ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἀρ. 3 καὶ μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀρ. 4 οἱ πρὸ τοῦ 1924 ἐπιτυχόντες τελεσίδικον κατ' ἀντιμωλίαν δικαστικὴν ἀπόφασιν κατ' Ὀθωμανῶν ἀνταλλαξίμων καταλιπόντων ἀκίνητον περιουσίαν περιελθοῦσαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν ἐν τῷ ἀρ. 1 τοῦ νόμου 5282 ἀναφερομένων συμφωνιῶν».

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(3)

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου.

Νόμος 5453

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν Πηνελόπην χήραν Κωνσταντίνου Ἀργασάρη Λομβάρδου λόγῳ ἐξαιρετικῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσιῶν τοῦ συζύγου της ἀπονέμεται ἰσοβίως μηνιαία προσωπικὴ σύνταξις ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων μετὰ τῶν σχετικῶν ἐπιδομάτων τῶν προσωπικῶν συντάξεων, ἀνερχομένη οὕτω εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας (3500) μηνιαίως ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(4)

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας» ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας.

Νόμος 5454

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», ὅσον ἀφορᾷ τὰς συντάξεις τῶν συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, εἶναι ὅτι αὗται ρυθμίζονται δι' ἀναλόγου ἐφαρμογῆς τῶν περὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου κειμένων διατάξεων, ἐπὶ τῇ βάσει συνταξίμου μισθοῦ ἀντιστοιχοῦντος πρὸς τὸ ἓν τρίτον τοῦ ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναγραφομένου μισθοῦ μετὰ τῶν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας αὐξήσεων, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεων καὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1925 «περὶ προσωρινῆς αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἐν γένει» καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸ νεωτέρων νομοθετημάτων τιθεμένου ἀνωτάτου ὁρίου.

2. Ἀποφάσεις ἢ πράξεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κανονίσασαι σύνταξιν ἀντιθέτως πρὸς τὰ διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζόμενα, ἀναθεωροῦνται εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένην ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς πράξεως, ἐφ' ὅσον αὗται ἐξεδόθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑφυπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(5)

Περὶ προσωρινῆς ρυθμίσεως ζητημάτων Δημοσίου Χρέους.

Νόμος 3456

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Μέχρις ὁριστικῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἀφορώντων τὸ Δημόσιον Χρέος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται δι' ἀποφάσεων αὐτοῦ, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως,

1) Ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐνέργειαν χρεωλυτικῶν ἀποσβέσεων δημοσίων δανείων εἰς δραχμὰς καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκδεδομένων ἢ συνωμολογημένων ἢ καὶ τῶν ἠγγυημένων ἁπλῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

2) Ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐνέργειαν χρεωλυτικῶν ἀποσβέσεων δημοσίων δανείων καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκδεδομένων ἢ συνωμολογημένων εἰς ξένον νόμισμα ἀποκλειστικῶς ἢ εἰς δραχμὰς ἅμα καὶ ξένον νόμισμα, ὡς καὶ τῶν ἁπλῶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἠγγυημένων τοιούτων.

3) Νὰ ἐνεργῇ ἀντὶ τῆς πλήρους ἀναστολῆς κατάθεσιν εἰς τὸ διὰ τῆς αὐτῆς ἢ ἄλλης ἀποφάσεώς του ὁριζόμενον ἵδρυμα τοῦ ἰσοπόσου τοῦ χρεωλυσίου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τιμῇ ἐπικαταλλαγῆς διὰ τῆς ἀποφάσεως κανονιζομένῃ καὶ νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν διάθεσιν τῶν δραχμῶν τούτων διὰ δαπάνας τοῦ Δημοσίου ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ ἀποφάσει του ἀναφερομένας.

4) Νὰ ὁρίζῃ καταβολὴν μόνον τῶν 3)4 τοῦ τόκου τῶν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1 δανείων, τοῦ ἀπαιτητοῦ μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1932.

5) Νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν διάταξιν ὑπ' ἀριθ. 3 καὶ διὰ τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ τόκου τῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 διάταξιν ἀναφερομένων δανείων.

6) Ν' ἀναστείλῃ τὴν καταβολὴν τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης συνωμολογημένου ἐτησίου χρεωλυσίου ἐκ τριακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

8) Νὰ ἐκδίδῃ τὰς ἀποφάσεις τὰς ἀναγκαίας ἢ χρησίμους διὰ τὴν προπαρασκευὴν ἢ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δυνάμεναι ν' ἀνατρέχωσι μέχρι 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συμπεριλαμβανομένης, ἔχουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ἰσχὺν νόμου ἐπικρατεστέραν πάσης ἀντιθέτου διατάξεως εἰς οἱονδήποτε νόμον, διάταγμα, σύμβασιν κλπ. στηριζομένης.

Ἄρθρον 3ον

Οὐδεὶς κτᾶται κατ' οὐδενός, οὐδὲ κατὰ τοῦ Δημοσίου, δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄνω ἀποφάσεων.

Ἄρθρον 4ον.

Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, μετὰ προηγουμένην ἠτιολογημένην ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, δύναται νὰ ληφθῶσι μέτρα ἐπιεικέστερα τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθοριζομένων διὰ δάνεια παρουσιάζοντα εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 5ον.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1932 καταργεῖται ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ συνθετικοῦ φόρου προσόδων προερχομένων ἐκ δανείων τοῦ Δημοσίου ἐκδεδομένων ἢ συνωμολογημένων εἰς ξένον νόμισμα ἀποκλειστικῶς ἢ ξένον νόμισμα ἅμα καὶ δραχμάς.

Ἄρθρον 6ον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 31ης Μαρτίου 1932.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(6)

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου».

Νόμος 3467

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἔπαυσε τὰς πληρωμὰς αὐτῆς ἡ ἀνώνυμος Ἑταιρεία «Τράπεζα Κοσμαδοπούλου», ἤτοι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932, ἀναστέλλεται πᾶσα ἐκ μέρους τῶν πιστωτῶν δικαστικὴ δίωξις συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κηρύξεως εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως κατὰ τῆς Τραπέζης ταύτης, πάντα δὲ τὰ ληφθέντα κατ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν συντηρητικὰ ἢ ἀναγκαστικὰ μέτρα καταργοῦνται αὐτοδικαίως. Αἱ ποινικαὶ εὐθύναι παραμένουσιν ἀμείωτοι.

2. Δὲν ἀναστέλλεται ἡ δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν δι' ὑποθήκης ἢ ἐνεχύρου ἐξησφαλισμένων ἀπαιτήσεων ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου καὶ τῆς ὑποθήκης.

3. Αἱ περὶ διαμαρτυρίας καὶ ἐμπροθέσμου ἐγέρσεως ἀγωγῆς διατάξεις τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ ἐπιταγῶν, ὧν αὐτὴ εἶναι κομίστρια.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ὡς ἄνω Τράπεζα περιέρχεται εἰς ἀναγκαστικὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργουμένην ὑπὸ τριῶν ἐκκαθαριστῶν διοριζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ὁρίζει καὶ τὸν προϊστάμενον τῶν ἐκκαθαριστῶν. Ἐκ τῶν ἐκκαθαριστῶν οἱ δύο τοὐλάχιστον αὐτῶν δέον νὰ ἔχωσι τραπεζικὴν μόρφωσιν καὶ πεῖραν, ὁ εἷς δ' ἐξ αὐτῶν νὰ ἐκλεγῇ μεταξὺ τῶν πιστωτῶν τῆς Τραπέζης.

2. Ἡ ἐκκαθάρισις δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ ὅρους καθορισθησομένους ὑπὸ τούτου εἰς μίαν ἢ πλειοτέρας Ἀνωνύμους Τραπεζι-

τικὰς Ἑταιρείας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον ἀναλάβει ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς τὴν ἐκκαθάρισιν.

3. Ἡ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζα ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ πάσης Ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου ἐκκαθαριστῶν ἢ ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀνατεθῇ εἰς ταύτας ἡ ἐκκαθάρισις.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκαθαριστῶν λαμβάνονται κατὰ πλειονοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ αὐτῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαίνεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή.

5. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἐκκαθαριστῶν καθορισθήσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκκαθαρίσεως ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 30.000 δι' ἕκαστον τῶν ἐκκαθαριστῶν.

6. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ εὐθύνονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ ἐκκαθαριστῶν Ἀνωνύμου Ἑταιρίας.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ὁρίζεται παρὰ τῇ ἐκκαθαριζομένῃ Τραπέζῃ ἐπίτροπος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Οὗτος δικαιοῦται εἰς πᾶσαν πληροφορίαν καὶ ἔλεγχον, δύναται δὲ νὰ προτείνῃ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐκκαθαριστῶν δι' ἑτέρου διοριζομένου κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.

2. Ὁ ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται μετὰ προηγούμενον ἐπιτόπιον ἔλεγχον νὰ ὑποβάλλῃ ἑκάστοτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἔκθεσιν περὶ τῆς πορείας τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῶν τυχὸν ἐνδεικνυομένων μέτρων διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ταχείαν ἀποπεράτωσιν αὐτῆς.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ ἐπιτρόπου ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῶν ἑκάστοτε μεταβάσεων αὐτοῦ εἰς Βόλον ὁρίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι δὲ εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαριζομένης περιουσίας.

4. Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν διορίζει ἐκ τῶν καταθετῶν τῆς Τραπέζης τριμελῆ Ἐπιτροπὴν ἥτις δικαιοῦται νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως, νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας, παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὰς σχετικὰς παρατηρήσεις εἰς τὸν ἐπίτροπον τῆς ἐκκαθαρίσεως ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγείρῃ ποινικὰς ἢ πολιτικὰς ἀγωγὰς κατὰ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης ἢ καὶ κατὰ τρίτων, νὰ ἐπιδιώκῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπουν τοῦτο οἱ κείμενοι νόμοι, τὴν ἀκύρωσιν οἱασδήποτε πράξεως ἐνεργηθείσης πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν τῆς Τραπέζης, εἴτε ὑπὸ ταύτης εἴτε ὑπὸ μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ἐλάττωσις τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης, καὶ ἐν γένει νὰ λαμβάνῃ οἱαδήποτε δικαστικὰ μέτρα πρὸς διαφύλαξιν τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται δι' αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐνώπιον τῶν ἐν Βόλῳ Πρωτοδικῶν καὶ κρινομένης κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου νὰ προκαλέσῃ τὸν ὁρισμὸν ἡμέρας παύσεως τῶν πληρωμῶν προγενεστέρας τῆς πρώτης Φεβρουαρίου τοῦ 1932. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 529 καὶ 537 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ὡς καὶ αἱ συναφεῖς πρὸς αὐτάς.

Τὰ ἔξοδα τῶν σχετικῶν ἀγωγῶν καὶ πράξεων κλπ. συμφωνούντων τῶν ἐκκαθαριστῶν καὶ τοῦ ἐπιτρόπου βαρύνουσι τὴν ἐκκαθαριζομένην περιουσίαν, ἐν περιπτώσει ὅμως διαφωνίας τῶν ἐκκαθαριστῶν ἢ τοῦ Ἐπιτρόπου καταβάλλονται παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ ἀνωτέρω ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκκαθαρίσεως ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀνατίθενται εἰς ὑπάλληλον τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ γραμματέως κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἰς βάρος τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπὶ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης προηγοῦνται κατὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποχρεώσεων οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ ἔπονται οἱ ἐξ ἄλλων λόγων πιστωταὶ τῆς Τραπέζης.

2. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται οἱ παραδώσαντες εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς φύλαξιν ἢ παρακαταθήκην ἢ ἐγγύησιν χρεώγραφα ἢ ἄλλας ἀξίας διατεθείσας καθ' οἱονδήποτε τρόπον, καθὼς καὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ ἀδικήματος τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Πρὸς καταθέτας ἐπίσης ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ κομισταὶ τραπεζιτικῶν ἐπιταγῶν ἢ ἐντολῶν ἐκδεδομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης καὶ μὴ πληρωθεισῶν.

Ὁμοίως ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας οἱ πιστωταὶ οἱ δικαιούμενοι ἐξ εἰσπράξεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τιμολογίων συνοδευομένων ὑπὸ φορτωτικῶν ἢ γραμματίων, συναλλαγματικῶν ἢ ἄλλων ἀξιῶν παραδοθεισῶν εἰς τὴν Τράπεζαν πρὸς εἴσπραξιν.

3. Πρὸς καταθέτας ἐξομοιοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες δανεισθῇ ἐπ' ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἢ ἄλλων ἀξιῶν διατεθεισῶν ὁπωσδήποτε διὰ τὸ τυχὸν πέραν τοῦ χρέους αὐτῶν παραμένον ἐπὶ πλέον ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῶν χρεωγράφων των.

4. Διὰ τὴν μετατροπὴν εἰς δραχμὰς τῶν χρεωγράφων ἢ ἀξιῶν τῶν παραδοθέντων πρὸς φύλαξιν, εἴσπραξιν ἢ εἰς ἐνέχυρον λαμβάνεται τιμὴ ἀναγωγῆς ἡ ἀξία αὐτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐκκαθαρίσεως ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀξία τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἀξιῶν ὁρίζεται κατ' ἐκτίμησιν παρὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν, ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως.

5. Ὑπαρχουσῶν παρὰ τῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζῃ τῆς παρακαταθήκης, τῶν πρὸς εἴσπραξιν ἢ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ τῶν εἰς ἐγγύησιν δοθεισῶν κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν, χρεωγράφων, φορτωτικῶν, γραμματίων, συν)κῶν κλπ., ἐπιστρέφονται αὗται τοῖς δικαιούχοις.

6. Ἐφ' ὅσον αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω ἀξίαι εὑρεθῶσιν εἰς χεῖρας τρίτων, οἵτινες ἐδέχθησαν αὐτὰς ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῆς Τραπέζης Κοσμαδοπούλου, ἐπιτρέπεται τοῖς δικαιούχοις ἡ διεκδίκησις αὐτῶν ἔναντι ἐπιστροφῆς τοῦ ποσοῦ τῶν δανείων, ὡς ἐνέχυρον τοῦ ὁποίου ἐδόθησαν μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΑΣΜΔ' «περὶ τῶν πληρωτέων τῷ κομιστῇ ἀνωνύμων χρεωγράφων». Ἐὰν κατὰ τὴν πρὸς τοὺς σημερινοὺς κατόχους παράδοσιν ἐγένετο ἀνάμιξις τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν πρὸς ἑτέρας τοιαύτας, καθιστῶσα δυσχερῆ τὸν καθορισμὸν τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογοῦντος ποσοῦ, ὁ σημερινὸς καλῇ τῇ πίστει ἐνεχυροῦχος δανειστὴς δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἐπιστροφὴν ὁλοκλήρου τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐπὶ προσφορᾷ τοῦ συνόλου τῶν ἀξιῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μεταξὺ πλειόνων δικαιούχων προτιμᾶται ὁ προσφέρων μεῖζον ποσόν, τοῦ τυχὸν ὑπερτιμήματος χρησιμοποιουμένου πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐκκαθαρισταὶ θέλουσι προβῆ εἰς μίαν προσωρινὴν διανομὴν καὶ μίαν ὁριστικήν. Ἡ προσωρινὴ διανομὴ θέλει ἐνεργηθῆ εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀξίας λόγου εἰσπράξεις, ἡ δὲ ὁριστικὴ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκαθαρίσεως.

2. Ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας στηριζομένην ἐπὶ συμφώνου γνώμης τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ τμηματικὴ καταβολὴ τῶν δόσεων τῆς προσωρινῆς διανομῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Τῆς προσωρινῆς διανομῆς μετέχουσιν οἱ καταθέται καὶ οἱ λοιποὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης κατὰ τὰ κατωτέρω ποσοστὰ ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἢ ἀπαιτήσεων αὐτῶν.

2. Οἱ καταθέται μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 5.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τούτου.

3. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 5.001 δραχμῶν καὶ μέχρι δραχμῶν 10.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 80 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν δραχμῶν 5.000.

4. Οἱ καταθέται ἀπὸ 10.001 μέχρις 25.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 60ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 8.000 δραχμῶν.

5. Οἱ καταθέται ἀπὸ 25.001 μέχρις 65.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 40 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καὶ οὐχὶ ὀλιλγώτερον τῶν 15.000 δραχμῶν.

6. Οἱ καταθέται ἀπὸ 65.001 μέχρις 100.000 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 30 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεών των καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 26.000 δραχμῶν.

7. Οἱ καταθέται ἄνω τῶν 100.001 δικαιοῦνται ἀποδόσεως τῶν 20ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, καὶ οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν 30.000 δραχμῶν.

8. Οἱ λοιποὶ πιστωταὶ δικαιοῦνται τῶν 15ο)ο τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

9. Πλὴν τῶν καταθετῶν τοῦ Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000 καταθέται δικαιούμενοι τῶν ὡς ἄνω ποσοστῶν θεωροῦνται ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων ὁ λογαριασμὸς δὲν ἐνεφάνισε κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος κατάθεσιν ποσοῦ ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἐμφανίζει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οἱ καταθέται οὗτοι δικαιοῦνται τοῦ ποσοστοῦ ἀποδόσεως τὸ ὁποῖον ἀναλογεῖ κατὰ τὴν ὡς ἄνω κλίμακα εἰς τὸ μεγαλείτερον ποσὸν καταθέσεως, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ὁ λογαριασμός των κατὰ τὸ τελευταῖον πρὸ τῆς παύσεως τῶν πληρωμῶν ἔτος.

10. Καταθέσεις γενόμεναι ὑπὸ δικηγόρων ἐπ' ὀνόματί των ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν πελατῶν των ἄνευ εἰδικῆς ἐντολῆς τούτων, καθ' ὁμολογίαν τῶν καταθετῶν δικηγόρων γενομένην ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποδίδονται εἰς τὸ ἄρτιον, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν τοιούτων καταθέσεων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδων (130.000) δραχμῶν.

11. Καταθέσεις συνταξιούχων ὑπερβάντων τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἀποδεδειγμένως ἀπόρων, κατατάσσονται εἰς τὴν κλάσιν Β' τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 6 καὶ λαμβάνουσι τὰ 80 ο)ο αὐτῶν, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουν ἐν τῷ συνόλῳ τὰς δραχμὰς 100.000.

Ἄρθρον 7.

Εἰσπραχθεῖσαι ἀξίαι ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης, ὡς καὶ καταθέσεις παρὰ ταύτης γενόμεναι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καὶ ἐντεῦθεν ἀποδίδονται ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἄρθρον 8.

Οἱ ἐνεχυροῦχοι ἢ ἐνυπόθηκοι πιστωταὶ τῆς Τραπέζης διὰ τὰ τυχὸν ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀξιώσεων αὐτῶν δὲν μετέχουσι τῆς προσωρινῆς διανομῆς, ἀλλὰ τῆς ὁριστικῆς τοιαύτης.

Ἄρθρον 9.

Συμψηφισμὸς ὀφειλῶν εἰς τὴν ἐκκαθαριζομένην Τράπεζαν πρὸς ἀπαιτήσεις κατ' αὐτῆς τῶν αὐτῶν δικαιούχων δὲν χωρεῖ, εἰμὴ ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἐκκαθαρισμέναι καὶ ἀποδεικνύονται ἐγγράφως.

Ἄρθρον 10.

Αἱ συμβάσεις ἐνοικιάσεως καταστημάτων παρὰ τῆς Τραπέζης δύνανται νὰ διαλυθῶσι δι' ἀποφάσεως τῶν ἐκκαθαριστῶν, μὴ γεννωμένης ἐκ τούτου οὐδεμιᾶς ἀξιώσεως ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκημάτων μόνον ἂν προηγήθη τρίμηνος περὶ τούτου προειδοποίησις.

Ἄρθρον 11.

Τράπεζαι ἀρνηθεῖσαι τὴν 1ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἢ μετὰ ταύτην τὴν πληρωμὴν ἐπιταγῶν ἐκδοθεισῶν ἐπ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἐκκαθαριζομένης Τραπέζης δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκων.

Ἄρθρον 12.

Πρὸ πάσης διανομῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς κρατεῖται ποσὸν ἴσον πρὸς 8 ο)ο ἐπὶ τοῦ διανεμητέου ποσοῦ, ὅπερ διατίθεται συμμέτρως διὰ τὴν πληρωμὴν καταθέσεων προοριζομένων δι' ἀγαθοεργούς, ἐκκλησιαστικούς, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ ἄλλους κοινωφελεῖς σκοπούς. Τὰς καταθέσεις ταύτας θέλει ὁρίσει δι' ἀποφάσεώς της ἡ Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνεκκλήτως.

Ἄρθρον 13.

Ἡ καταβολὴ τῶν ποσοστῶν τῆς προσωρινῆς διανομῆς εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα δικαιούχους γίνεται κατὰ τὴν κατωτέρω σειρὰν προτεραιότητος :

α') Προηγοῦνται τὰ ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς μισθώματα τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης μεμισθωμένων ἀκινήτων.

β') Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου μέχρι δραχμῶν 65.000.

γ') Ἔπονται οἱ καταθέται Ταμιευτηρίου ἄνω τῶν 65.000, οἱ καταθέται πάσης φύσεως καὶ σί τούτοις ἐξομοιούμενοι ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

δ') Ἀκολουθοῦσιν οἱ λοιποὶ πιστωταί.

Ἄρθρον 14.

Ἐὰν μετὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν ὑφίσταται ἐνεργητικὸν γίνεται ὁριστικὴ διανομή, εἰς ἣν κατὰ πρῶτον λόγον λαμβάνουσι μέρος συμμέτρως πάντες οἱ μὴ λαβόντες τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν καταθέσεων αὐτῶν καταθέται. Τούτων ἔπονται οἱ καταθέται καὶ λοιποὶ πιστωταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μετασχόντων τῆς πρώτης διανομῆς διὰ τὰ ὀφειλόμενα αὐτοῖς ὑπόλοιπα, ὡς καὶ τῶν ἐνεχυρούχων καὶ ἐνυποθήκων δανειστῶν διὰ τὰ ἀκάλυπτα ὑπόλοιπα τῶν ἀπαιτήσεών των.

Ἄρθρον 15.

Τὰ διαθέσιμα τῆς ἐκκαθαρίσεως κατατίθενται ἐπὶ τόκῳ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, αἱ δὲ πληρωμαὶ διενεργοῦνται δι' ἐπιταγῶν ἐπὶ τῆς Τραπέζης ταύτης.

Ἄρθρον 16.

1. Αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐκ δεδουλευμένων μισθῶν μέχρι τῆς ἀπολύσεώς των καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου προνομιακῶς κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἴτε καὶ πρὸ αὐτῆς, παρακρατουμένων πάντως τῶν τυχὸν ὀφειλῶν ἢ προκαταβολῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λόγῳ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν πρόκειται περὶ μηνιαίων μισθῶν ἄνω τῶν δραχμῶν 3.000, διὰ τὸ πέραν τῶν ὁποίων ὡσὸν οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἐξομοιοῦνται πρὸς καταθέτας Ταμιευτηρίου. Ἐπὶ τῶν τοιούτων δυνάμει τοῦ νόμου 2112 ἀποζημιώσεων δὲν χωρεῖ συμψηφισμὸς διὰ δύο τοὐλάχιστον μηνιαίους μισθούς.

2. Ἐπίσης ἀποδίδονται εἰς ὁλόκληρον ἔξοδα συμβολαιογραφικά, δικηγορικά, δικαστικὰ κλπ. ἐφ' ὅσον πραγματικῶς κατεβλήθησαν καὶ διὰ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας.

Ἄρθρον 17.

Πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ ἐπισπεύσεως τῆς προσωρινῆς διανομῆς ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἢ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλη τις Τράπεζα δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς προκαταβολὰς πρὸς τὴν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τράπεζαν ὑπὸ τύπον δανείου καὶ ἐπὶ ἐγγυήσει τοῦ ἐνεργητικοῦ αὐτῆς, ἀποδίδονται δὲ αὗται προνομιακῶς προηγούμεναι παντὸς ἑτέρου κατὰ νόμον προνομίου κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' εἰδικῆς συμβάσεως μετὰ τῶν ἐκκαθαριστῶν. ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπὶ σκοπῷ ταχυτέρου τερματισμοῦ τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης, ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἐπιτροπῆς ὅπως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ κριθὲν ἐπισφαλὲς ἢ δυσκόλως ρευστοποιήσιμον ἐνεργητικὸν τῆς Τραπέζης ἐκποιῆται διὰ πλειστηριασμοῦ.

2. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐκκαθαριστῶν ἐνώπιον συμβολαιογράφου μετὰ δημοσίευσιν προκηρύξεως εἰς δύο ἐπιτοπίους ἐφημερίδας δίς, δεκαπέντε ἡμέρας τοὐλάχιστον, πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Εἰς τὸν πλειστηριασμὸν δύνανται νὰ λαμβάνωσι μέρος καὶ καταθέται τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης ἢ καὶ πιστωταὶ τῆς Τραπέζης, ἀλλ' οἱ τελευταῖοι ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον πάντες οἱ καταθέται ἔχουσιν εἰσπράξει τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθέντα ποσοστά, ἢ ἐὰν δὲν προσέλθωσι καταθέται.

Ἐν περιπτώσει κατακυρώσεως τοῦ ἐκπλειστηριαζομένου ἐνεργητικοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν καταθετῶν ἢ πιστωτῶν τῆς ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Τραπέζης τὸ ἐκπλειστηρίασμα συμψηφίζεται μὲ τὸ κατὰ νόμον ποσοστὸν εἰς ὃ δικαιοῦνται οὗτοι, τὸ δὲ τυχὸν ἀπομένον ὑπόλοιπον καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς.

Ἄρθρον 19.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου 1930 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐκτάσεως ἐξουσίας τῶν ἐκκαθαριστῶν τῆς Ἀγγλοαμερικανικῆς Τραπέζης Α. Ε. ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παροῦσαν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπεκταθῶσιν καὶ ἐπὶ τῆς Τραπέζης Τρικάλων Α.Ε. ἢ ἄλλης ἀναστειλάσης τὰς πληρωμὰς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐπιχειρήσεως δεχομένης καταθέσεις.

Ἐν τῷ Διατάγματι τούτῳ δύναται νὰ ὁρισθῇ διάφορος τρόπος προσωρινῆς διανομῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἐκκαθαριζομένων Τραπεζῶν ὡς πρὸς τὰ διανεμηθησόμενα ποσοστά, καθορίζεται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἡ ἡμέρα παύσεως πληρωμῶν αὐτῶν δυναμένη ν' ἀναχθῇ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου εἰς ἄλλην ἡμέραν αἰτήσει παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.

1. Κυροῦται ἡ ἀνάθεσις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τῶν διαχειριστῶν εὐθυνομένων ὡς μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀνωνύμου Ἑταιρίας.

2. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου καὶ τοῦ νόμου περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ἢ καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ)ργὸς **Π. ΘΗΒΑΙΟΣ**

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας **Π. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(8)

Περὶ αὐξήσεως ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 17 καὶ 53 τοῦ Νόμου 4581 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1930 Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ κλπ.» ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 1 τῆς παγκοσμίου ταχ. Συμβάσεως τῆς ΙΙ παραγράφου τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Κανονισμοῦ ἐκτελέσεως αὐτῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀρ. 256)1932 ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' καὶ β' τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ

ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 4581 «περὶ ταχυδρ. ἀνταποκρίσεως» ὁριζόμενα τέλη αὐξάνονται ὡς ἀκολούθως :

Ἀπὸ γραμμ.	20 —	40	δραχ.	3
» »	40 —	60	»	4
» »	60 —	80	»	5
» »	80 —	100	»	6
» »	100 —	150	»	7
» »	150 —	200	»	8
» »	200 —	250	»	9
» »	250 —	300	»	10
» »	300 —	350	»	11
» »	350 —	400	»	12
» »	400 —	450	»	13
» »	450 —	500	»	14
» »	500 —	600	»	15
» »	600 —	700	»	16
» »	700 —	800	»	17
» »	800 —	900	»	18 καὶ
» »	900 —	1000	»	19.

Ἐξαιρετικῶς δι' ἐπιστολὰς διευθυνομένας εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ συνοικισμόν, ἔνθα καὶ κατετέθησαν, καταβάλλεται τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα διὰ τὸ πρῶτον βάρος 20 γραμμαρίων.

Ἀπὸ γραμμ.	20 —	40	δραχ.	2.50
» »	40 —	60	»	3.50
» »	60 —	80	»	4.50
» »	80 —	100	»	5
» »	100 —	150	»	6
» »	150 —	200	»	7
» »	200 —	250	»	8
» »	250 —	300	»	9
» »	300 —	350	»	10
» »	350 —	400	»	11
» »	400 —	450	»	12
» »	450 —	500	»	12.50
» »	500 —	600	»	13
» »	600 —	700	»	13.50
» »	700 —	800	»	14
» »	800 —	900	»	14.50
» »	900 —	1000	»	15.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὁριζόμενα καὶ κατωτέρω ἀναφερόμενα τέλη μεταβάλλονται ὡς ἕπεται.

Τὸ τέλος τῶν βραχειῶν ἐπιστολῶν ὁρίζεται εἰς δύο δραχμάς.

Τὰ ἁπλᾶ ἐπιστολικὰ δελτάρια ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ λεπτῶν πεντήκοντα.

Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται διὰ τὰ μετ' ἀπαντήσεως πληρωμένης.

Ἐπιστολικὰ δελτάρια ἰδιωτικῆς κατασκευῆς εἰκονογραφημένα ἢ μή, ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ πεντήκοντα λεπτῶν. Τὸ τέλος τοῦτο μειοῦται διὰ τὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια εἰς πεντήκοντα λεπτά, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουν σημειώσεις ἐπεχούσας τόπον ἐνεστώσης καὶ προσωρινῆς ἀλληλογραφίας, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐντύπων ἐπιτρεπομένων σημειώσεων, εἰς μίαν δὲ δραχμὴν ἐὰν ἐπὶ πλέον φέρωσι καὶ εὐχετηρίους, χαιρετιστηρίους κλπ. ἐκφράσεις μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων.

Ἐπισκεπτήρια εἰς ἀνοικτοὺς φακέλλους ἄνευ λέξεων ἐπεχουσῶν θέσιν ἀλληλογραφίας πλὴν τῶν συγχαρητηρίων, συλλυπητηρίων, εὐχῶν ἢ ἐκφράσεων χαιρετισμοῦ μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς.

Βιβλία, φωτογραφίαι ἐπὶ χαρτονίου, ταινίαι κινηματογραφικαὶ καὶ παντὸς εἴδους ἔντυπα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς λοιπὰς εἰδικὰς κατηγορίας ἐντύπων ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν πεντήκοντα ἀνὰ 50 γραμμάρια.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τέλη ἀποστολῆς τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμοιβομένων ταχ. δεμάτων ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Μέχρι βάρους	1	χιλιογράμμου	δραχ.	10
» »	2	»	»	15
» »	3	»	»	20
» »	4	»	»	25
» »	5	»	»	30
» »	6	»	»	35
» »	7	»	»	40
» »	8	»	»	45
» »	9	»	»	50
» »	10	»	»	55

Τὸ πεντηκονταλεπτον τέλος ἐπὶ τῆς ἐκδιδομένης ἀποδείξεως καταθέσεως καταργεῖται.

Τὸ τέλος κατεπειγούσης παραδόσεως ταχ. δεμάτων ὁρίζεται εἰς δραχ. δέκα.

Τὸ τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν εἰς δραχ. πέντε καὶ τὸ τέλος αἰτήσεως ἐπιστροφῆς καὶ ἀλλαγῆς διευθύνσεως ἴσον πρὸς τὸ τέλος ἁπλῆς συστημένης ἐπιστολῆς ἐσωτερικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰσπραττόμενα ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ταχ. τέλη ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως :

1) Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους εἴκοσι γραμμαρίων δραχμαὶ πέντε. Διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλέον μονάδα βάρους εἴκοσι γραμμαρίων κλάσματος αὐτῶν δραχμαὶ τρεῖς.

2) Ἁπλᾶ ταχ. δελτάρια δραχμαὶ τρεῖς.

3) Ἔντυπα, ἔγγραφα ὑποθέσεων καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων δραχμαὶ μία ἀνὰ πεντήκοντα γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν ἐγγράφων ὑποθέσεων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε, τὸ τῶν δειγμάτων ἐμπορευμάτων εἰς δραχμὰς δύο.

4) Ἀνάγλυφοι ἐκτυπώσεις πρὸς χρῆσιν τυφλῶν δραχμαὶ μία ἀνὰ χίλια γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

5) Μικροδέματα δραχμαὶ τρεῖς ἀνὰ πεντήκοντα ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν μικροδεμάτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δέκα.

6) Μόνιμον τέλος συστάσεως δραχμαὶ πέντε.

7) Εἰδικὸν τέλος ἐπείγοντος δραχμαὶ δέκα.

8) Βιβλιάρια ταυτότητος δραχμαὶ δέκα.

9) Ἀποδείξεις παραλαβῆς δραχμαὶ πέντε. Ὅμοιαι ζητούμεναι μεταγενεστέρως δραχμαὶ δέκα.

10) Μόνιμον τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν δραχμαὶ δέκα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1932. Ὡς πρὸς διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ἐξωτερικὰ τέλη τούτων ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1932.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑφυπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Π. Διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 294 τῆς 26ης Νοεμβρίου 1927 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους καὶ τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου 1931 ὁμοίου τοιούτου, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 120 τῆς 5/5/31 φύλλον τοῦ Α' Τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τρεῖς (3) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογιζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α') Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρχ. πεντακοσίας (500).**— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. χιλίας (1000).**

Β') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. τριακοσίας (300).**— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. ἑξακοσίας (600).**

Γ') Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. διακοσίας (200).**— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. τετρακοσίας (400).**

Δ') Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. ἑκατὸν πεντ.(150).**—ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. τριακοσίας (300).**

Ε') Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. διακοσίας (200).**— ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: **Δρ. τετρακοσίας (400).**

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «**Παράρτημα**» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως **τῶν διαφόρων** δικαστικῶν πράξεων καὶ Καταστατικῶν Σωματείων καὶ εἰς τὸ «**Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**», τῶν Καταστατικῶν Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται: Τῶν μὲν δικαστικῶν πράξεων **εἰς δραχμὰς** δύο καὶ 50 λεπ. (2.50) κατὰ στίχον, τῶν δὲ δημοσιευομένων ἐπὶ πληρωμῇ κανονισμῶν Νομικῶν Προσώπων κτλ. εἰς δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα (180) κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «**Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**» τῆς **Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως** ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Τῶν καταστατικῶν καὶ τροποποιήσεις τούτων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν **εἰς δρ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα** κατὰ στήλην ἢ κλάσμα ταύτης.

Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις **τακτικάς, ἢ ἐκτάκτους, τῶν** Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δρ. διακοσίας (200).

Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1.500) (Π. Δ. 15 Αὐγούστου 1927).

Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν **εἰς δραχμὰς** ἑπτακοσίας πεντήκοντα (750) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν (Π. Δ. 1 Ἀπριλίου 1928).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1931

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ.—Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως **διαφυλάττωσι ταύτην,** καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων, πᾶσα δὲ αἴτησις ἀποστολῆς ἐλλειπόντων φύλλων νὰ γίνεται μετὰ 15θήμερον ἀπὸ τῆς λήψεως καθ' ὅτι μετὰ πάροδον χρόνου ἀποβαίνει δυσχερὴς ἡ ἐκ νέου ἀποστολὴ τοιούτων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι ταῦτα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου